

Marco Borsato, Domenica

Zacht als een bries
Die ritselt door de bomen
Vormen mijn lippen jou naam
En denk ik aan jou
Iedere nacht
zie ik je in mn dromen
En fluister dan dicht bij jou mond
hoeveel ik van je hou
Oh ja ik weet wel dat jij niet vrij bent
Maar ik zal wachten tot jij van mij bent
Domenica
Ooit op een dag
Dan zul je naar me luisteren
En dan zul je begrijpen dat wij
Zijn geschapen voor elkaar
Tot op die dag
Zal ik alleen maar fluisteren
Ik wacht op een teken van jou
Een blik of een gebaar
Oh ja ik weet wel
Dat jij niet vrij bent
Maar ik heb geduld
En ik zal wachten totdat
Jij van mij bent
Ik droom van ons hier
In het duister
Ik zie je gezicht
En in mn hoofd
klinkt ons gefluister
Domenica
Domenica
Oh ja ik weet wel
Dat jij niet vrij bent
Maar ik heb geduld
En ik zal wachten totdat
Jij van mij bent
Ik wacht op jouw
Al duurt het eeuwen
Ik fluister je naam
Maar eens komt de dag
Dat ik hem zal schreeuwen
Domenica
Domenica